

út at koyra

Verið varin í rundkoyringum:

Kunnu bert blinka til høgru

Fólk vita alt ov illa, hvussu tey skulu bera seg at, tá tey koyra í eini rundkoyring. Ferðslan kemur sjálvandi altíð frá vinstru - og henni skulu vit halda av fyrri. Meðan vit eru í rundkoyringini kunnu vit bara blinka til høgru, tí í eini rundkoyring kunnu vit i-mynda okkum, at vit koyra eftir einum beinum vegin. Tá ið vit fara út úr rundkoyringini, snara vit altíð til høgru. Til vinstru kunnu vit ikki fara, tí so enda vit inni í sentrum á rundkoyringini.

EIRIKUR LINDENSKOV

Eitt heldur nýtt fyrbrigdi í ferðsluni í Føroyum eru rundkoyringarnar. Tað eru nøkur ár síðani, at føyoyingar kundu venja seg við ferðsluljós, men seinni árinu eru myndugleikar komnir eftir, at rundkoyringarnar hóska betur í ferðsluni.

Ein lesari hevur kortini vent sær til blaðið og biðið okkum greitt frá, hvussu vit eiga at bera okkum at í rundkoyringunum.

Hann heldur, at alt ov fá kenna reglarnar - heldur at alt ov lítið skil er í, og at stórvandi kann standast av hesum.

Vit vendu okkum til Atla Jensen á Bilefirlitinum, sum gav lesaranum púra rætt.

- Vit eiga at vera sera varin, tá vit koyra inn í og inni í rundkoyringum. Vit hava fleiri dømi um skaðatilburðir - serliga í Kollfjarðadali. Har hava bilarnir nógv ferð, og tí er umráðandi, at teir vita, hvussu teir skulu bera seg at.

- Í einum óhappi har norðurin var tað eitt Guds undur, at fólkini sluppu við livinum, greiðir Atli Jensen frá.

- Ein lastbilur kom innan úr dalinum (frá Statoilstöðini) og skuldi víðari gjøgnum Kollafjørð. Ein persónbilur kom úr Havn. Lastbilurin rennur inn í hann inni í rundkoyringini. Lastbilurin átti at halda av, tí hin var fyrri inn í rundkoyringini.

Annars greiðir Atli soleiðis frá, hvussu vit eiga at bera okkum at:

Fyri tað fyrsta. Vit hava altíð treytaleysa vikiskyldu, tá vit koma inn í eina rundkoyring. Ferðslan kemur sjálvandi altíð frá vinstru - og henni skulu vit halda av fyrri. Meðan vit eru í rundkoyringini kunnu vit bara blinka til høgru, tí í eini rundkoyring kunnu vit i-mynda okkum, at vit koyra eftir einum beinum vegin. Tá ið vit fara út úr rundkoyringini, snara vit altíð til høgru. Til vinstru kunnu vit ikki fara, tí so enda vit inni í sentrum á rundkoyringini.

Vit spurdu eisini Atla Jensen, um rundkoyringar nú skulu avloysa ferðsluljósini. -Ja, tað kunnu vit kanska siga. Tað tykist sum um rundkoyringar nú eru upp á móta aftur. Menn eru komnir eftir, at tað avgreiða ferðsluna betri enn ferðsluljósini. Stórri mongd av ferðslu sleppur igjøgnum upp á somu tíð.

- Vit kenna sjálv øll hetta, at standa og biða fyrri reyðum ljósi, tá als eingin ferðsla er. Tá hugsar tú, at tú spillir tíðina burtur. Í rundkoyringini nýtist tað ikki at biða «óneyðugt».

Atli Jensen sigur víðari, at í Danmark vórðu allar rundkoyringarnar útruddaðar fyrri eini 30 árum síðani.

- Eg haldi tað bara var ein rundkoyring eftir í øllum Keymannahavn, sigur hann. - Men nú verða nógvir nýggjar gjørðar. Hetta er uttan iva av fyrri nevndu orsök, sigur hann.

Fyri at siga tað stutt: Vit hava altíð treytaleysa vikiskyldu tá vit koma inn í eina

Rundkoyringarnar avgreiða ferðsluna betur enn ferðsluljósini. Meiri ferðsla sleppur igjøgnum upp á somu tíð, men føyoyingar duga ov illa at bera seg at í rundkoyringu, heldur ein lesari okkara.

rundkoyring. Koma tveir bilar í senn til rundkoyringina - men eftir hver sínum vegin, er tað hann, ið fremri er í sirklinum, ið eigur at koyra. Sjálvandi skulu báðir minka um ferðina og vísa varsemi. Men eru vit eitt nú í Kollfjarðadali, annar bilurin kemur úr Havn og hin úr dalinum (Kiviviksmegin frá), eigur bilurin úr Havn at koyra. Hann er fremri í sirklinum.

Ferðslan, vit halda av fyrri, kemur altíð frá vinstru. Tá vit skulu út aftur úr rundkoyringini, kunnu vit bert blinka til høgru - tí vit kunnu bert fara til høgru!

Nær skulu vit so blinka? - Tá vit koma árika tann vegin, sum er beint áðrenn tann, vit ætla okkum eftir, blinka vit.

Skulu vit út úr rundkoyringini við tann fyrsta vegin, sum vit koma til, kunnu vit blinka til høgru áðrenn vit fara inn í rundkoyringina, tí tá villeiða vit ongan. T. d. um vit koma oman eftir J. Broncksgøtu og skulu heim á Kongabrunna. Tá kunnu

vit blinka til høgru alla tíðina og koyra igjøgnum báðar rundkoyringarnar.

Atli Jensen sigur at enda, at rundkoyringarnar geva optimala trygd, tí vit sleppa undan at skunda okkum at koyra fyrri gult (og kanska reytt!) og á tann hátt koma okkum í óføri. - Og ferðslan gengur betur, tí vit sleppa undan óneyðugar í biðið.

Føroyingar kunnu koyra fullari

Á komandi síðunum prenta vit grein, ið hevur staðið í málagninum hjá FDM, Motor, ið snýr seg um promillukoyring. Mótvegis øðrum ES-londum, so ætlar Danmark ikki at lækka promillumarkið, sum í løtuni er 0,8%. Onnur ES-lond hava lækkað markið til 0,5 og eitt nú Svøríki hevur lækkað markið til 0,2.

Í Føroyum er markið eins og í Danmark 0,8%.

Vit hava ikki kjakast so nógv um at lækka mark ið - heldur er tað hinvegin. Ein ferðslunevnd, undir leiðslu av fútanum hevur gjørt uppskot um broytingar í ferðslulógini. Hon skýtur millum annað upp, at revsingin fyrri at koyra ávíkaður av rusdrekka verður linkað.

Sum stóðan er í dag missa vit koyrikortið um promillan er hægr enn 0,8.

Eftir uppskotinum frá ferðslunevndini skulu vit kunna fáa ein treytadán dómm, um promillan liggur millum 0,8 og 1,2. Við øðrum orðum merkir tað, at vit føyoyingar fara at kunna koyra eitt sindur fullari enn higartil - kanska uttan at missa kortið.

Ivassamt er kortini, um lögtingið fer at samtykkja nevndu broytingar, men hóast tað hava verið frammi fyrr, so hevur einki verið kjakast um tað í fjolmiðlunum.

- Hava lesarar okkara nakað at siga um rusdrekkaoyring, promillumark o. s. fr. so skrivið til Sosialin.